

Waar was de man met de hoed op 12 februari 1977

Het is wel heel bijzonder. Het begin van een loopbaan.

Misschien kijk ik ernaar met een roze bril. Of liever: dóór een roze bril. Immers 12 februari, 40 jaar geleden; Oosterhout, de Pannehoef. Carnaval. Het blijft een bijzondere herinnering.

U kunt het zich voorstellen. Vroeger, zoals dat ging. In een soort van mengeling van patronaatsgebouw en gymzaal. U moet zich dit kunnen herinneren. Met een merantie-houten vloer. Met touwen en ringen aan het plafond. Je kon er spelen en sporten. Geen splinters. Immers een dure houten vloer. Ow, ik weet het nog als de dag van vandaag: allemaal op een rijtje. Van groot naar heel klein. Met allemaal rare strepen op de vloer. Blauw en wit: van "basket-bal" naar doelschoppen. Van tennis naar iets:
Tja, ik heb er nooit wat van begrepen.

Wij moesten allemaal maar rondjes lopen. Op die houten vloer. Met gympies. Tenminste, als je gympies had. Want zo vaak leuk, was het helemaal niet. Ik kan het mij nog herinneren. (nu ik later bedenk – de snor van de klas; die meneer; had er ook niet zoveel zin in: gymnastiek.) die snor rookte liever, zette ons – apies – aan het werk. Stillezen, noemde ze dat vroeger.

Hoe zat dat ook alweer in elkaar? Ik weet het nog. Stillezen. Simpel en makkelijk gedaan. Je moest een stukje tekst lezen, - stil lezen – en daarna moest je vragen invullen over de gelezen tekst. Niet leuk om te doen; Zéker niet omdat achteraf gebleken; het helemaal niet uitmaakte wat je gelezen had: laat staan of je de vragen over de tekst wel goed had beantwoord. Immers: het betrof een : lesmethode: Het had weinig gescheeld of ik had nooit meer een boek aangeraakt.

Die snor; 2 jaren van trieste lagere school. Rookte in de klas. Had van alles om het lijf: behalve een waardig sporten. Op de merantie vloer van een patronaatsgebouw. Want dáár ging het om: nu 40 jaar geleden.

Wát een feest was dat toch ... de Pannehoef.
De rest is geschiedenis.

Carnaval in de Pannehoef. Echt waar. Wij draaiden plaatjes. We hadden feest. Hoe mooier dat we de mensen konden opzweepen tot polonaise; òf spaans.
Of misschien wel: " If I had Words: òòk zo'n muziekske.
Of gewoon: André met ... popopom ... achter elkaar ... als pinguins.
Waardevolle herinnering.

Wát is het toch fijn om met mensen feest te maken. Ook al was mijn bescheiden taak: op het juiste moment, het juiste plaatje op te zetten. Tja, zó gingen die dingen.

Op de vloer van de Pannehoef, in een soort van patronaatsgebouw: in Oosterhout. Een soort van gymzaal. Daar moet ik aan denken. Vandaag: 40 jaar geleden. Was mooi feest.

Ow, de man met de hoed ... da's waar ook: die was ik even vergeten.

Waar was de man met de hoed op 12 februari 1977?

Nergens: - maar dat vindt de man met de hoed niet erg.

—M—
( )
(>
/ \

(2018)